

REIMARI

1954

RAAHEN SISSIPOJAT

1954

Perustettu 1917

JOHTAJISTO

Lpkj Aake Korja
Lpkja Erkki Riepula

VIRKAILIJAT

Lpks Erkki Riepula
Rah.h. Aake Korja

Aake Korja
Erkki Riepula
Aarre Aunola
Pentti Sankari

VJN:n vanhin E. Riepula
Urpo Rantamäki Pentti Sankari
Aarre Aunola Jorma Pelkonen
Kalevi Kemi Matti Kari
Risto Nousiainen Veijo Husu
Mauri Kaarela

KOTKA

Vj Jorma Pelkonen
Vja Matti Kari
Uolevi Laulumaa
Mikko Martinheikki
Matti Kinnunen
Kari Launis
Raimo Utriainen

KÄRPPÄ

Vj Pentti Sankari
Vja Veijo Husu
Martti-Juh. Haapakoski
Leo Pehkonen
Harri Siipola
Jukka Elomaa

JLVES

Vj Urpo Rantamäki
Vja Risto Nousiainen
Aimo Hauru
Toivo Nissi
Pekka Salmi
Teuvo Pekuri

ORAVA

Vj Kalevi Kemi
Vja Mikko Kangas
Hannu Tuohimaa
Heikki Tuohimaa
Pentti Niemelä
Markku Jokinen
Antero Hakalahti

HIRVI

Vj Aarre Aunola
Vja Antero Aunola
Rauno Marjelund
Esa Saarenpää
Pekka Pöllä

HUKKA

Vj Mauri Kaarela
Vja Pauli Aartolahti
Aarno Tuomaala
Jouko Satokangas
Hannu Salovaara
Eero Pekuri

REIMARI

RAAHEN SISSIPOIKIEN LIPPUKUNTALEHTI 1954

Toimitus: VARTIOJOHTAJANEUVOSTO

Päätoimittaja: ERKKI RIEPULA

Lehteä myydään Raahen partiotyön tukemiseksi

Lukijalle!

Reimari, Raahen Sissipoikien lippukuntalehti, on ilmestynyt ensimmäisen kerran painoasuisena. Toivottavasti tämä ensimmäinen numero on kuin reimari seuraaville lehden toimittajille, ettei tämä numero jäisi viimeiseksi.

Toimituskunta, Sissipoikien VJN, on tehnyt pyöreitä päiviä, haaliessaan kokoon lehteen pantavaa. Alunperin otettiin ohjeeksi, ettei mitään tyhjämpäiväistä oteta, vaan kaikki täytyy olla arvokasta, laajojakin lukijapiirejä kiinnostavaa.

Myöskin lehden koko ja painosmäärä suunniteltiin suuremmaksi, kuin se nyt on, mutta raha saneli omat painavat vaatimukset lehden koolle. Suunnitelmamme, että lehti lähetetään kaikille Suomen partiopoikalippukunnille tervehdyksenä, estettiin myös eräältä taholta, mutta Pohjois-Suomen lippukunnille lähetämme numeron tervehdyksenä.

Lopuksi kädenpuristuksena Sinulle arvoisa lukija, joka näitä rivejä luet, Kiitos kiinnostuksestanne. Älä lue lehteämme odottaen siltä jotakin suurta, vaan katsele sitä sillä mielellä, että se on eräs partiolaisten toimintaan kuuluva, ja heidän toiminnastaan selkoa antava viesti.

Seuraava Reimari ilmestyy vuonna 1957 Raahen partiolaisten 40-vuotisjuhlanumerona.

Kiitos tuestasi!

Päätoimittaja

Vieressä olevan kuvan Raahen Sissipoikien jäsenistä on tehnyt partion toimitussihteeri Tauno Kylmänoja. Kiitos Tana kiinnostuksesta. Kaavio on sikäli vanhentunut, että henkilöt ovat osittain tänä syksynä muuttuneet, mutta heistä, jotka tämän lehden ovat valmistaneet se on esitys.

LOUHSUSI:

"- Silmät auki näkemään, korvat auki kuulemaan -"

Suomalaiset Partioijat ry:n ylijohtaja rovasti Verner Louhivuori (Pöytä, Louhsusi)

Raahen Sissipojat!

Tuon tuostakin palaavat mieleeni kuvat kaukaa taakpäin, kun koulupoikana Mikkelissä hiihdettiin Kirkonvarkauteen ja siellä valtaisen kiven alle muodostuneessa luolassa keitettiin tsaijua ja syötiin kiviä leipää, jota aina oli taskussani minne lähdinkin.

Tai kun vanhoista lakanoista pienen pieneen soutuveneeseen — ilman köliä! — tehdyin purjein "seilattiin" Ristiinan "potaattiukon" luo — hän piti perheemme yli talven perunoissa — ja saatiin siellä syödä koko puupunkallinen mitä paksuinta ja kermaisinta viiliä. Tai kun retkeiltiin potkurilla omatekoiset potkuraudat — kengän alle kiinnitetty puuklossi, johon oli isketty nauvoja! — jalassa pitkät matkat pitkin Juvan maantietä. Tai kun tehtiin lumija jäähavaintoja ja keväisin merkittiin muistiin, milloin leppä ja paju alkoi kukkia ja milloin se tai se muuttolintu saapui. Tai tutkittiin Hänninhaudassa vesilutukoiden innokasta elämää auringon lämmittämässä vedessä. Mitäs tuokaan oli muuta kuin partiotointia. Ja miten hauskaa! Enpä tahtoisikaan näitä muistoja menettää. Rikasta ja riemukasta oli se elämä.

Ja nyt minä tiedän, että te, partiotoverini, elätte samanlaista riemukasta elämää. Teillä on vielä suuremmat mahdollisuudet. Ei meille juohtunut mieleenkään, että olisi lähdeyhteistyä oikein viikoksi elämään leirillä tai että olisi jotakin sellaista kuin suurleiri olemassakaan. Tai että olisi mahdollista päästä vallan ulkomaillekin partioimaan. Teidän mahdollisuutenne ovat paljon rikkaammat kuin meidän viisikymmentä vuotta sitten. Mutta tuskinpa te nautitte elämästä sen enemmän kuin me silloiset pojat.

Minä toivon, pojat, ettette päästä käsistänne mitään mahdollisuutta koota tällaisia rikkauksia elämämme selkäreppuun. Silmät auki näkemään, korvat auki kuulemaan! Ja jos joudutte kuten minäkin, rimoja latomaan tai heinää tekemään, tarttuka reippaasti työhön ja te löydätte siitakin raikasta iloa.

Jumala siunatkoon teitä partiopuhissanne.

YRJÖ HEINÄMAA:

"- - - partiolupauksemme velvoittaa! - - -"

Raahen Sissipojat!

On ilahduttavaa todeta, että Raahessa partiohenki jatkuvasti vaikuttaa. Poikajoukko toisensa jälkeen on innostunut partiooatteen vaikutuksesta, alkaen partioioida. Kunpa saisimme yhä suuremmat poikajoukot liittymään mukaamme, silloin olisi meillä, nyt toimivilla partiolaisilla se vakuutus, että korkealle tähtäävä partiokasvatus tuottaa hyviä hedelmiä.

Mutta, jos tahdomme, että asiamme menee eteenpäin, on meidän tämän päivän partiolaisten, tehtävä partiotyötä niin, että saamme pojat jatkuvasti pysymään mukana, ja niin, että poikien vanhemmat näkevät partioimisesta olevan hyötyä heidän pojilleen. Raahen Sissipojat! Olen varma, että teidän partio-päämääränne onkin näin korkealle pyrkivä. Toivottan teille siis jatkuvaa innostusta, menestystä ja Jumalan siunausta partiopolullanne!

Samalla kun toivotan Raahen Sissipojille jatkuvaa innostusta ja menestystä partiotyössä, niin käytän tilaisuutta hyväkseni ja toivotan koko Pohjolan piirin partiopojille reipasta ja tulosrikasta partiotointia. Alkää unhoittako, että partiolupauksemme velvoittaa!

Olkaa valmiita!

Suomalaiset Partioijat ry:n Pohjolan piirin kunniaapuheenjohtaja Yrjö Heinämaa (Vaari)

Päämäärä — kiintopiste — Reimari

Olet raahelaisena varmasti joskus liikkunut veneellä merellä. Silloin tiedät miten käy, jos esimerkiksi Taskuun pyrkiessäsi lähdet "tuolla — päin — on — Tasku"-kiintopistein menemään. Veneesi tekee paljon turhia mutkia, ennenkuin löytää perille, jos löytää. Oikeana merellä liikkujana otat ennen lähtöäsi kiintopisteen päästäksesi suorinta tietä päämäärään.

Ihmiselämäkin on merellä kulkemista. Merenkulkijoita me olemme joka hetki ja jokainen, parhainkin "maakrapu". Mutta onko meillä päämäärä ja kiintopiste, kyllin hyvä sellainen? Jos sinulla ei vielä ole päämäärää, etsi se pian. Älä tahallasi ajelehti turhaan, vaan halua päästä perille. Ota oikea kiintopiste ajatuksille, sanoille ja teoille. Paras, tarpeeksi näkyvä kiintopiste on varmasti Raamattusi. Sen avulla et kulje turhaan, vaan löydät oikean päämäärän.

Taskuun voit ajaa esimerkiksi Mikonkarin kärjestä "täysi höyry päällä", kiintopisteesi avulla, tiedät tämän. Mutta voisi olla toisinkin. Voisihan olla niin, että rannikko tällä välillä olisi petollisesti karikkoinen. Tiedät, että silloin merestä kohoaisi meille raahelaisille tuttu suunnannäyttäjä, reimari. Tämän merenkulkijan ikäänkuin neuvon tai ohjeen avulla pääsisit onnellisesti perille.

Ei matkanteko elämänmeren kulkijoillekaan ole vielä sillä "siisti", vaikka onkin päämäärä ja kiintopiste. Me tarvitsemme myös reimareita, suunnannäyttäjiä. Ainakin me aikuiset tiedämme kokemuksesta, että olemme jo varhain tarvinneet neuvoja ja ohjeita.

Juuri nuorena, jolloin teemme matkaa usein petollisilla karikoilla, tarvitsemme kipeästi, etenkin vapaa-aikoina reimareita. Partiotyö on tarkoitettu

Raahen Sissipoikien lippukunnan johtaja Aake Korja
(Pokomoko)

yhdeksi sellaiseksi. Myös siihen, että nuoret lähtisivät liikkeelle oikea päämäärä tavoitteenaan ja parhain kiintopiste oppaanaan pyrkii partiotyö, niin täällä Raahessakin.

Lasten vanhemmat, olkaa te reimareina ohjaamassa lastanne partiotyöhön mukaan.

Partiolainen, anna partion olla reimarinasi ja auttaa Sinua oikean kiintopisteen avulla oikeaan päämäärään.

Vartiolehdistä lainattua

Tätä Reimariamme varten katselimme kuluneen vuoden vartiolehtiä saadaksemme sieltä jotakin todella omaperäistä ja jännittävää partiotarinaa. Hirvien lehdestä löytyikin mielestämme sopiva. Näin siellä kerrotaan:

"VOI KAUHISTUKSEN KANAHÄKKI"

Oli kylmä tammikuun ilta. Kello oli noin 10.55, kun viisi poikaa vaelti hautausmaata kohti. On Ketu-vartion rohkeuskoe. Hautausmaan laitoja myöten kulkee käytävä. Sitä pitkin tuli poikien kulkea. Pojat lähetettiin yhden miehen ryhmissä liikkeelle. Ensin lähti Masa, sitten Eku, sen jälkeen Pave, sitten Ami ja lopuksi Pena. Piti kulkea joko kävellen tai juosten, mutta missään tapauksessa ei saanut seisoa. Se, joka kauimmin aikaa oli ollut matkalla, oli voittaja. Muut olivat jo onnellisesti perillä, mutta Pena ei ollut vielä saapunut.

Siirtykäämme katsastamaan Penan vaiheita. Kun Pena oli lähtenyt oli hän hitaasti kävellyt eteenpäin, kunnes saapui ruumishuoneen kohdalle. Yht'äkkiä ilmestyi hänen eteensä jostakin suuri valkoinen haamu, joka kysyi haudantakaisella äänellä: "Minne matka?" — "Voi kauhistuksen kanahäkki", hönkäisi Pena. — "Mitähän tuolle vastaisi?" — "Ota minutkin

mukaasi, minne menetkään", sanoi haamu. Pena aikoi jo juosta pakoon, mutta hillitsi itsensä ja sanoi: "Enpä tuota oikein tiedä, ottasko tuota?" — "No tule sitten minun mukaani, kun et uskalla ottaa minua mukaasi", jyrähti haamu niin peloittavasti, että Pena katsoi parhaammaksi totella. Tutisevin polvin hän seurasi haamua, joka johdatti häntä kappelia kohti. Kappelin edessä haamu pysähtyi ja sanoi: "Astu sisään minun matalaan majaan". "E-een minä u-u-uskalla", vastasi Pena.

Silloin haamu rupesi nauramaan, se nauroi ihan katketakseen ja kohotti haamupäähinettään. Ja katso, sehän oli Haukka-vartion vj. Jaska, joka oli saanut vihiä Kettujen rohkeuskokeesta. Jaska nauroi ihan kippurassa. "Voi kauhistuksen kanahäkki", nyt nauroi jo Penakin. Mutta Pena oli eri nolon näköinen, kun Jaska kertoi siitä toisille. Yksimielisesti hyväksyttiin sitten Pena voittajaksi.

Antura

PARTIOTAIPALEENI

Allaoleva nimimerkki on oheisessa kertonut pienin välähdyksin siitä ajasta, jonka hän on saanut viettää partiopolkua seuraten. Hänen partiotaipaleensa liittyy juuri viimeiseen toimintavuoteen, ja lienee paikallaan kertomassa tämän lehden aikaansaaneiden poikien viimeisistä saavutuksista.

SYKSYN -53 TOIMINNASTA

Marraskuun 8 pnä pidettiin lippukunnan "Syksyn kuntoisuuskoe". Jo mahdollisuus osallistua tähän kilpailuun oli tehty mahdollisimman vaikeaksi, sillä piti ratkaista vaikea salakirjoitus ennenkuin sai selville, missä oli kokoonnuttava. Selvisihän se ja parikymmentä heppua saapui Kankaalan pysäkillä. Käsittäen monenlaisia ja vaihtelevia tehtäviä morsemerkeistä puukonkäyttöön oli kilpailu antanut allekirjoittaneellekin, ensikertaa partiotouhuissa mukana olevalle, hyvän käsityksen partion toimintaperiaatteista. Kilpailu oli erittäin ankara ja siinä peri voiton Aarre Aunola, mutta vain 1 pisteen päässä tuli Veijo Husu.

Lokakuulla oli jo pidetty pyöräilyn 5-ottelu eli "Felo Rodeo", jonka voitti Urpo Rantamäki.

Perjantai ja 13. on muodostunut myöskin Sissipoikien toiminnassa eräänlaiseksi juhlapäiväksi. "Möykymiehet" sen aloittivat ja siitä lähtien sitä on aina vietetty, kun perjantai sattuu kuukauden 13 päiväksi. Viime syksynä tällaista ammentai-ilttaa — sen nimen se aikoinaan sai — vietettiin marraskuussa. 22 kihoa — juhla on vain johtajien juhla — oli iltaa istumassa teen, laulun ja leikkien parissa Yhteislyseon talousluokassa.

Sissipoikien vuosikokous pidettiin joulukuun 1 pnä, ja läsnä oli noin 30 kaveria. Lippukunnan johtajaksi valittiin edelleen pj. Aake Korja ja sihteeriksi Erkki Riepula. Vasta vuosikokouksen jälkeen alkoi varsinainen vartiotoiminta, joka on sitten jatkunut tiiviinä ja pirteänä koko talven ja kevään.

Syyskauden toiminnan eräänä parhaana numerona oli jälleen "pukkipalvelu", joka nytkin tuotti sievoisen summan lpk:n kukkaroon. Mukana oli noin 15 vapaaehtoista pukkia ja kyllä siinä saikin heilua "hiki hatussa", kun parhaat pukit vierailivat jopa 15 eri paikassa illan kuluessa.

Uusi vuosi otettiin vastaan kuten ennenkin ja järjestettiin yhdessä partiotyttöjen kanssa soihtukulkue kirkontorniin ja soihturivistöt "Pekan"-puiston kuluihin. Kellojen kumahdellussa ja vuoden vaihtuessa pysähtyivät soihtut tornissa, jatkoivat hetken kuluttua matkaansa ja muutamat raketit valaisivat yölistä taivasta. Niin olimme siirtyneet vuoteen 1954. Kerrassaan loistava oli näkymä, joka avautui silmien eteen kirkontornista katselevalle, kun soihtut tämän lyhyen juhlan jälkeen kulkueena marssivat pois.

TALVIKAUSI 1954

Tammikuussa jatkui vartioiden ripeä toiminta. Lpk:lla oli 2 maastoharjoitusta, molemmat pimeässä. "Operatio Loro" oli eräänlainen yhteisleikki ja "Operatorio Jäätynyt Ruumis" pani vartioiden ensiapu-

tuntemuksen kovalle koetukselle. Parhaiten selvisi tästä urakasta Hirvi-vartio.

Lpk:n vartioiden välinen toimintakilpailu oli alkanut jo joulukuun alusta ja tammikuun jälkeen sitä johti Kärppä-vartio, mutta kaukana eivät olleet toisetkaan vartiot. Vartioiden välinen oli myöskin "Tammikuun Tempaus", jonka mottona oli "Partiopusero ja -huivi jokaiselle vartiosi pojalle". Tässä kilvassa pärjäsivät parhaiten Ilves-vartio.

21.1. oli lpk:lla retki noin 20 pakkasasteen nipistellessä korvista ja nenänpäistä ja suunnilleen 20 kaveria oli tehtäviä ratkomassa. Nyt näytti kyntensä Kärppä-vartio.

Pohjolan piirin vuosikokoukseen Oulussa osallistuvat lpk:s E. Riepula ja Hirvien vj. Aarre Aunola.

Helmikuussa pidettiin 12—15 päivien välisenä aikana suunnistuskurssit, joiden ohjelmaan kuului 2 suunnistuskilpailua, toinen yö- ja toinen päiväkilpailuna. Yöllä jylläsi Matti Kari ja päivällä 20 asteen pakkasessa Pentti Sankari. Kurssin läpäisi puolikymmentä poikaa. 5.2. yhdeksän kaveria suoritti hyväksyttävästi liikennemerkkin loppututkinnon. Kerran pilkottiin puita sakilla kolon pihalla ja kerran hiihrettiin lujasti lpk:n mestaruuksista. Sarjojen mestareiksi selvisivät ylimmästä alimpaan Aarre Aunola, Matti Kari, Esa Saarenpää ja Toivo Nissi. Nämä mestaruushiihdot järjesti Hirvi-vartio.

SPJ:n talvimestaruuskilpailuihin Fiskarsissa osallistuivat Aarre Aunola — sijoittui alle 18 v sarjassa 10. ja oli samalla Pohjolan piirin paras mies — ja Pentti Sankari, jolta suksirikko vei mahdollisuudet määssä. Sellaistakin voi sattua. Tapahtui muuten ensikerran lpk:n historiassa, että osallistuttiin liiton mestaruuskilpailuihin.

Pohjolan piirin hiihtomestaruuskilpailuihin Oulussa osallistui Raahesta 4 poikaa "sellaisella" menestyksellä, että Sissipojat saivat näiden kilpailujen järjestämisoikeuden ensi vuodeksi.

Helmikuun kohokohta oli kuten ennenkin B-P:n päivä — 22 helmikuuta — joka tänä vuonna kuten kaikki muistamme verhoutui salaperäisyyden verhoon aivan viimeiseen asti. Määräaikana saimme kokoon 45 kaveria eli noin 80 %.

Vartioiden välisen toimintakilpailun johtoon siirtyi helmikuun jälkeen Hirvi-vartio. "Helmikuun Humaus", jonka tarkoituksena oli saada jokaiselle vartion pojalle joku merkeistä, III lk, liikenne- tai suunnistusmerkki, päättyi myös Hirvien voitoksi.

Heti maaliskuun alussa aloitti toimintansa leiripankki. Tarkoituksena oli saada jokaiselle pojalle leirimaksu ensi kesäksi suunniteltua lippukuntaleiriä varten.

Maaliskuun alkupäivinä pidettiin myöskin lippukunnan pienois-talvileiri. Leirin isäntinä toimivat varsinaisesti Ilvekset (johtajana vj. Urpo Rantamäki) ja muut vartiot tavallaan vain vierailivat kukin vuorollaan leirillä. Leirillä oli eräs ulkopuolinenkin vieras, nimittäin Sakari Häyhtiö Teljän Eräsisseistä.

Maaliskuulla pidettiin vielä lpk:n potkukelkka- ja luistinmestaruuskilpailut. Näissä "hevosteli" Kotkat, jotka suurena vartiona saivat runsaasti osanottajia mukaan, mutta mestaruuksia tuli sentään Kärpille ja Hirvillekin. Niin, ja koko talven jatkunut "kilometrihihto" Kopsan Katajasta päättyi Kotka-vartion eduksi.

Vartioiden toiminta on jatkunut tämänkin kuun aikana erittäin vilkkaana ja monia retkiä — yö sellaisiakin — on tehty. Toimintakilpailua johti maaliskuun jälkeen edelleen Hirvi-vartio.

Pohjolan piirin erävaelluskilpailuihin Jylhämässä oli suunniteltu osallistumista kahden kilpailuvartion voimalla, mutta lpk:n sisäisessä organisaatiossa sattuneen pienen "tyräyksen" vuoksi saatiin näistä kilpailuista tieto tulosten muodossa jälkepäin. Vahinko, sillä joukkueemme olivat kovassa kunnossa ja olisivat varmasti antaneet lujan vatsuksen mille vartiolle hyvänsä.

HUHTIKUU — PARTIOVIKKO

10—11.4. suoritettiin Sissipoikien keväiset partiotaitokilpailut kolmen kunnan, Raahan, Pattijoen ja Saloisten maastossa. Kilpailu alkoi 10.4. klo 16 kolto ja päättyi 11.4. klo 14—17 kololle. Välillä oli yöpyminen Susikarin kalasaunalla. Kilpailu tapahtui kartan ja kompassin avulla ja oli siinä suunnistamisen ohella monia vaikeitakin tehtäviä. Matkaa kertyi kaikkiaan n. 20 km. Yöpymisasemasta on Kotkien runosuoni kertonut seuraavaa:

Ilta kului rattoisasti
kunnes saapui yö.
Kova oli meteli,
toiset vain hirsii veteli.
Pena huusi sekä rähisi,
Pökö nurkassa jo mäsisi.
Tuli paloi ruohikossa,
pojat tsiikas akkunoissa.
Aurinko kun taivaanrantaan sousi,
silloin joka poika laverilta nousi.

Voittajaksi selvisi Kärppä-vartio (vj. Pentti Sankari), jonka pistemäärä oli 69,5. Tämäkin osaltaan puhuu tehtävien vaikeudesta, sillä maksimipistemäärä olisi ollut noin 120 pistettä.

Huhtikuun toiminta tiivistyi partioviikon ympärille, ja silloin olikin ankarat hommat käynnissä. Jo viikkoja ennen partioviikkoa kokoontuivat eri toimikunnat säännöllisesti pohtimaan ja ratkomaan visaisia asioita. Tämän pohdinnan ja kokoontumisten tuloksena Raahan partiolaiset saivat viettää erittäin onnistuneen jo monipuolisen partioviikon. Seuraavassa vain lyhyesti esitettyä partioviikkomme:

Lpk:n ja rouvansa tarjoama aamuttee kaikille Raahan partiolaisille.

Henkiset kilpailut, joihin osanotto oli vilkasta.

Partiojumalanpalvelus, jonka yhteydessä uudet III lk:n suorittaneet partiolaiset antoivat partiolupauksensa.

Nuorten partiojuhlassa jaettiin palkinnot — niitä oli paljon — henkisissä kilpailuissa kunnostautuneille

ja kuultiin ja nähtiin parhaat esitykset uudestaan. Kunniakäynti ja kukkien lasku sankarihaudoilla.

Erittäin onnistunut Yrjönpäiväjuhla Raahelan suuressa salissa täydelle katsomolle. Juhlan kohokohana oli Sissipoikien lipun vihkiminen, jonka toimitti Pohjolan piirin kunniapuheenjohtaja, opettaja Yrjö Heinämaa.

Partioviikon ajan oli kaksi partionäyteikkunaa Hassisen ja Karvisen liikkeissä ja partiolaiset osallistuivat partioviikon merkkien myyntiin kuten ennenkin. Elokuvateatteri "Bio Huvimyllyssä" pyöri partioviikon ajan lyhytfilmi "Meidän oma viikkomme".

Huhtikuun jälkeen kovaa vartioiden välistä toimintakilpailua johti Hirvi-vartio.

Toukokuun toiminta on jo ollut vähän hiljaisempaa ankaran talvikauden jälkeen. Siihen on osaltaan ollut vaikuttamassa koulujen viimeiset "kiriajat" sillä kaikki vartionjohtajamme ovat opiskelevia nuorukaisia. Toiminta ei kuitenkaan ole ollut lamassa, vaan se jatkuu, retkiä tehdään ja vartiot toimivat, vaikkakin hiljalleen.

Monilla vartioilla on koko ajan ollut käynnissä vartion poikien välinen toimintakilpailu ja vartiolehtiä on ilmestynyt tuhkatieheään.

Muutamia lpk:n yhteisharjoituksia on pidetty ja tarkoituksenamme oli osallistua Oulussa 23.5 järjestettävään Pohjolan piirin partiolaisten yhteiseen paraatiin suurella joukolla. Täältä lähdettiin kahdella komealla linjurilla yhdessä Raahan Partiotyttöjen kanssa. Se oli hauska ja mielinjäävä elämys partiotaipaleemme varrelta.

Lopuksi vielä muutamia sanoja lippukuntamme "ylempien" portaitten toiminnasta. Vartionjohtajaneuvosto (VJN) eli Pöllöt on kokoontunut säännöllisesti joka perjantai keskustelemaan ja suunnittelemaan lpk:n ohjelmaan. VJN:ssä on ollut vartionjohtajien välinen tietokilpailu "tietolaari" käynnissä jo pitkäaikoin ajan ja sitä on niukasti johtanut Pentti Sankari. Johtajaneuvosto (JN) eli Yö-Pöllöt on kokoontunut noin 1 kerran kuussa ja on silloin keskusteltu vartioiden toiminnasta, leiristä ja monista muista tärkeistä asioista ja tapahtumista.

Kuten ylläolevasta käy ilmi, on Raahan Sissipoikien toiminta viimeaikoina ollut hyvin vilkasta ja tuloksia tuottavaa. Toivokaamme, että se edelleenkin jatkuisi sellaisena pitkät ajat.

Aarla

—o—

Pojat ovat kummallisia olentoja
— viattomia kuin enkelit,
ylpeitä kuin ruhtinaat,
rohkeita kuin sankarit,
turhamaisia kuin riikinkukot,
itsepäisiä kuin aasit,
vallattomia kuin varsat,
ja herkkiä kuin nuoret tytöt.
Paljon voidaan saavuttaa hyvyydellä
— aiheeton kovuus on melkein aina
vahingoksi.

H. Stanley

Valokuvat

Raahen Sissipojat saapuvat Scout-3-Träffen leirille Ruotsissa kesällä 1948

Kuva Möykkyleiriltä 1949. Kuvassa oleva kiikari on luovutettu kirkon kassaan auttajille, osoitettakoon nyt kaikille

Raahen partiolaisia Yrjönpäivänä 1949, kuvattuna Raahen kirkon portailla

Raahen Sissipojat 1954 vasemmalla Mikkola, lpk:n kassan johtaja, Mikkola

kertovat

os, joka silloin osoitettiin leirin
tämän lehden tukijoille

Pohjolan piirin Möykkyleirin 1952 oonottajia

Lippukunnan valokuvakokoelmista on ohessa esitetty pienoinen läpileikkaus. Omalta osaltaan varmaankin juuri kuvat ovat selostamassa toimintaamme. Onkinhan sanottu, että yksi kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa. Ole hyvä! Siis tälläkin sivulla kuvina kuusituhatta sanaa.

Uuden Pöllö-vartio VJN kokouksessaan lokakuussa
johtajia: Jorma Pelkonen, Pentti Sankari, Uolevi Laulu-
ohjelmajohdaja Erkki Rieppö, Veijo Husu, Rauno Mar-
Kangas, Urpo Rantamäki ja Antero Aunola.

Raahen partiolaisten entinen lippukunnanjohtaja "Kenslemani", insinööri Veikko Kiviniemi syöntipuhissa Möykyn jäkäläpöydältä.

"LEIKKEITÄ"

Raahen Sissipojilla on vuodesta 1947 lähtien pidetty kutakuinkin säännöllisesti lehtileikkelekirjaa, joka yli 50-sivulla tallettaa kunnioittavan määrän leikkeitä lippukuntamme toiminnasta. Kirja on joskus tulevaisuudessa varmaankin herkkupala RSP:n historiikin kirjoittajalle. Kirjassa on leikkeitä n. 27 m. yhden palstan juttua. Yhteen ladottuna muodostuisi näistä juttua lähes kaksi "Raahen Seutua", jos otamme sen mittapuuksi. Ilmoituksia on tällä seitsenvuotiskaudella kertynyt 1650 palstamillimetriä, eli siis yli 2 Raahen Seudun koko palstaa. Jos siis tästä kaikesta tehtäisiin köysi ja Pelkonen pantaisiin kiipeämään, niin kohtapa alkaisi poika olla kirkontornin näköalaparvekkeella. Jätetään poika sinne, rullataan "köysi" alas, ja tutustutaan siihen mitä tämä "ihmeitten kirja" sisältää:

Kirjan ensimmäinen todellinen leike on "Kenslemannin" 19.4.47 vanhemmille sinkoama "Tartu poikaan ja tee hänestä mies"-kirjoitus. Kirjoituksessa on vakavaa sanottavaa, ja olisi melkein paikallaan sen täydellinen jäljentäminen, mutta tilaa säästääksemme, katkerin mielin, kieltäydymme siitä. 3.1.48 on Raahen Seutu kertonut Sissipoikien talvipäivästä Olkijoen kansakoululla. Leirille on osallistunut lähes 30 poikaa. Leirin johdosta on vastanneet pj. Kiviniemi, P. Kantakoski, A. Korja ja P. Pirhonen. 7.3.48 on juttua partiolaisten henkisistä kilpailuista ja elokuvaesityksestä. Kesällä -48 osallistui 10 raahelaista pj. Korjan ja Wigrenin johdolla Scout-3-Träffen leirille, joka pidettiin Skellefteän lähellä sijaitsevan Ljusvattnet-järven rannalla. Leiristä on kirjassa valtava kuva- ja kirjoituspaljous ruotsiksi ja suomeksi. Takalon Matti, joukon kuopus, on saanut kuvansa "Sveriges Pojkar"-lehden kanteen ja Pokomoko kertoo leiristä esim. seuraavasti: "— — — Leirialue kokonaisuutena muodostikin miellyttävän oleskelupaikan, jossa oli kaikkea ja jota hyvällä syyllä voi kutsua vaikka nuorten paratiisiksi. — Jo vierailulle lähtiessämme päätimme partiolaisina tehdä parhaamme ja tämä olikin ohjeenamme koko leiriajan. Tyytyväisiä olimmekin palatessamme kotiin onnistuneelta matkalta." Vuonna 1948 kerrotaan RSP:n silloin kolmannesta pukkupalvelusta. Tammikuussa -49 kerrotaan Sissipoikien talvileiristä Kopsassa esim. tähän tapaan "— — — saavutaan leirialueelle keittiön ohi se ja todetaan suureksi tyydytykseksi: hernerokkaa ovat kokkimme päivälliseksi keittäneet. Oi, oi, kuinka hieno tuoksukin, jota kotona ei ole oikein ymmärtänyt. Syödään, syödään paljon, hetken lepäillään ja sitten riennetään varaamaan kuivaa puuta yötä varten. — — — Leirimme päättäjäiset pidettiin viimeisellä iltanuotiolla. Luovutettiin tuli Metsä-Tapion läheteille, ja vielä kerran muodostettiin veljespiiri, jossa vakavina seisoin hiillostuvan nuotion ympärillä lauloimme iltahartauden ja leirin päätteeksi yhteisesti "maa on niin kaunis"-laulun — — —". Aina säännöllisesti toistuen on leikkeitä "Välähdys Raahen partiolaisten puuhast", tai "Partiopals-

ta", ja näissä kerrotaan lähemmin eri aikojen toiminnosta. Nämä jätämme lähemmin tutkimatta ja menemme eteenpäin. Kesällä 1949 on pidetty RSP:n ensimmäinen "suurleiri". Leirille on osallistunut 50 suomalaisen lisäksi 10 poikaa Skellefteästä, Ruotsista, jotka olivat vastavierailulla raahelaisten -48 tekemään leirimatkaan. Pirhosen Matti lopettaa kirjoituksen "— — — Lauantaina päättyy leiri "Pohjolas", joksi aluetta nimitetään ja sen jälkeen on seutu jälleen ennallaan. Ehkäpä vanhat hongat kuitenkin salaa toivovat vielä tulevaisuudessa näkevänsä samanlaisen iloisen partiolaisjoukon keskuudessaan!" Vuonna 1950 on partiolaisten aloitteesta alettu järjestää lipunnostotilaisuuksia juhannuksena kauppa-koulun mäellä, ja saman vuoden syksyllä järjestivät Sissipojat Pohjolan piirin partiotaitokilpailut Raahessa. Joulun tienoissa juhlittiin valtavien menoin partioliikkeen 40-vuotisjuhla, ja seuraavana kesänä järjesti Sissipojat Pohjolan piirin Möykkyleirin Vi-hannissa, jonne 80 suomalaisen lisäksi saapui 2 poikaa Mo i Ranasta, Norjasta. Myöhemmät tapahtumat ovatkin riittävän hyvin kaikkien muistissa ja puhutakoon niistä lähemmin seuraavissa "Reimareissa".

Todellakin — mielenkiintoista ja todellista kerrottavaa tarjoaa "Leikkele"-kirjamme, ja sen todellisen arvon vmmärtää vain koko ajan mukana ollut partiolainen, ja jo alussa mainittu historioitsija, joka esim. v. 2017 laatii vimmatulla kiireellä Sissipoikien 100-vuotishistoriikkia.

Erla

PAINOTUOTTEITA

tarvitessanne kannattaa aina tiedustella meidän hintojamme

Tämäkin julkaisu on painettu ja kansilaatta leikattu kirjapainossamme

KOILLISMAAN KIRJAPAINO Oy

KUUSAMO — PUHELIN 112

"— — — Toivotan lippukunnallenne parhainta hyvää ja touhukasta jatkoa ja menestyksellistä partiotaitvalta. Teillä raahelaisilla on jo kaupunkinne vaakunassa sopiva Pyhän Yrjänän tunnus! Seuratkaa edelleen partiotoiminnassanne ritari- ja partiotunnuksien viitoittamaa tietä. — — —"

Tauno Kylmänoja — "Tana"

Olkijoen rauhanpirtti ja -sopimus

Kaupunkimme ympäristö on melkoisen rikas historiallisista — etenkin Suomen sodan (1808—09) aikaisista muistoista ja muistomerkeistä. Ehkä mielenkiintoisin näistä on Olkijoen rauhanpirtti ja siellä tehty rauhan-sopimus. Rauhanpirtti sijaitsee n. 10 kilometrin etäisyydellä Raahesta Oulun maantien varrella. Se on avoin matkailijoille ja sitä on yritetty pitää entisellään mutta valitettavasti uhkaa lahoamisen ja rappeutumisen peikko sitä ankarasti. Olisihan suorastaan kunnan kunnia-asia pitää näin kuuluisa muistomerkki kunnossa ja hankkia sinne enemmän Suomen sodan aikaisia aseita ja muita muistoja. Rakennus nykyisellään käsittää eteisen ja kaksi huonetta. Alunperin se ei ole ollut tällainen vaan pitempi.

Sopimuksen alustavia neuvotteluja käyntiin mm. Salon pappilassa 15. 11. 1809. Siellä kenraali Klingsporin esikuntapäällikkö kenraali Adlercreutz ehdotti aselepoa tarjoutuen peräännyttämään armeijan Oulun pohjoispuolelle. Mutta venäläisten ylipäällikkö Kamenski vaati aivan muuta. Tästä kirjoittaa ruotsalainen kenraali af Klercker: "Vihollinen, joka hyvin tunsii ahdinkomme, tahtoi käyttää tilaisuutta hyväkseen ja ehdotti mitä kovimpia ehtoja, mutta tämä sotajoukko, joka ei ole koskaan säikähtänyt, vakuutti v.t. kenraaliadjutantin kenraalimajuri vapaaherra Adlercreutzin kautta, että ennemmin kaatuisi paikallaan viimeiseen mieheen kuin suostuisi sellaisiin ehtoihin." Kreivi Buxhoevden'inkin raporttiin näyttää Adlercreutz vastanneen samaan tapaan. Venäläisten ylipäällikkö kirjoittaa: "Suomen sotaväki, joka nykyään on vihollisen armeijan päävoimana, ei suostunut minkäänlaisiin ehdotuksiin aseiden heittämisestä häpeällä.

Huomattuaan vastustajan lujuuden jätti Kamenski lopullisen vastauksen Kokkolan puolella olevan ylipäällikön annettavaksi, mutta suostui kuitenkin heti lakkauttamaan sotatoimet kahdeksi vuorokaudeksi ehdolla, että Klercker näiden kuluessa, Buxhoevdenin päätöstä odotettaessa, siirtäisi joukkonsa Siikaan taakse.

Kun Buxhoevdenin vastaus oli saapunut, kutsui Kamenski Adlercreutzin vieraakseen Olkijoelle ja siellä molemmat kenraalit allekirjoittivat 19. 11. rauhansopimuksen. Helppo ei sopimus suinkaan ollut Ruotsi—Suomen armeijalle. Se kuului näin:

1. Ruotsin armeija asettuu heti tämän sopimuksen tultua ratifioiduksi sille linjalle Oulun läänin rajaa pitkin joka kulkee alkaen Kemin takaa Paisavaaran, Mustavaaran ja Porkkavaaran kautta. Kumpikin Kemijoen ranta jää niinmuodoin Venäjän armeijan haltuun.

2. Ruotsin armeija poistuu Oulun kaupungista 10 päivän kuluessa tämän sopimuksen allekirjoittamisesta siten, että Ruotsin armeijan joukot lähtevät kaupungista viimeistään kuluvaan kuun 20 p:nä ja Venäjän joukot marssivat kaupunkiin saman kuun 30 p:nä. Maan muista osista, jotka luovutetaan Venäjän armeijalle on poistuttava molemmin puolin sovitun marssisuunnitelman mukaisesti. Ja jos joku odotta-

Olkijoen rauhanpirtti Pattijoella

maton tapaus, kuten jäidenlähtö ym., sattuisi on se otettava huomioon ja annettava Ruotsin armeijalle riittävästi aikaa viivytyksen poistamiseksi.

3. Ruotsin armeijan jälkijoukko peräytyy sovitun marssisuunnitelman mukaisesti, mutta kaikki, mitä Ruotsin armeija hevosten puutteen tai muista syistä jättää jälkeensä, kuten sairaita, makasiineja ym. ja minkä venäläiset etujoukot tapaavat, katsotaan sotasaaaliiksi.

4. Ruotsin armeija sitoutuu olemaan hävittämättä, jakamatta asukkaille ja myymättä makasiineja ym., joista sen saattaisi olla pakko luopua.

5. Ruotsin armeija ei ota mukaansa Oulusta eikä mistään muustakaan paikasta, joista se poistuu, keittäviä siviilivirkamiestä eikä liioin tavaroita tai muita esineitä jotka kuuluvat maakuntaan.

6. Ruotsin armeija palauttaa kaikki nimismiehet, papit ja muut virkamiehet sekä asukkaat, jotka mahdollisesti ovat otetut mukaan niiltä paikkakunnilta, joilta armeija on poistunut, jolloin heidän hevosensa ja muu omaisuutensa seuraavat mukana edellyttäen tietenkin, että tämä tapahtuu heidän omasta tahdostaan.

7. Tämän sopimuksen tulee armeijan asianomaisten ylipäällikköiden ratifioida ja vaihdon tulee tapahtua viimeistään huomispäivän iltaan mennessä.

Tämä oli Olkijoen sopimuksen sisältö, Adlercreutz kirjoitti alle:

Vapaaherra Adlercreutz, kenr.majuri.

Kamenski kirjoitti:

Kreivi Kamenski, kenr.luutn.

Marrask. 20 p:nä sen hyväksyi kreivi Buxhoevden, Hänen keisarillisen armeijansa ylipäällikkö.

Olkijoen rauhanpirtti, mitä se sitten kertoneekaan, on joka tapauksessa hyödyllinen vierailupaikka kenelle tahansa nykyajankin ihmiselle.

Matkamies! Jos vain joudut Raahen—Oulun muutenkin muistoista rikkaalle taipaleelle, älä unohda käydä viettämässä pientä antoisaa hetkeä muistorikkaassa Olkijoen rauhanpirtissä.

P e s k a

Takkatulen ääressä

KOULU AINE

Ulkona oli sateinen syysilta. Kaduilla maleksi muutamia ihmisiä, joilla ei ehkä ollut viihtyisää kotia, tai joilla ei ollut asuntoa ollenkaan. Siellä kulkee myös nuorukainen, Pentti Vuorinen. Hän on hyvästä kodista, mutta joka keskiviikkoilta hän menee, saateestakaan välittämättä, partiokokoukseen. Kävellessään tulee eräältä sivukadulta Martti, Aarno ja Veijo. Yhdessä he jatkavat matkaa hieman jännittyneinä, sillä edellisellä kerralla oli johtaja sanonut, että heille järjestetään jotakin erikoista ohjelmaa. Vaikkakaan he tavallisesti eivät ole ihmetelleet tällaisia sanoja, olivat johtajan ilmeet olleet sellaiset, että jotakin todella erikoista tapahtuu.

Nyt ovat pojat päässeet perille ja astuvat sisään. Johtaja on ottamassa heitä vastaan, ja suuri joukko poikia on istumassa takkatulen ääressä. Huomasitteko tosiaankin, että pojat istuivat takkatulen ääressä. Nyt selvisi Pentillekin se erikoinen ohjelma. Pentistä se ei kyllä silloin tuntunut miltään erikoiselta.

Kokous alkoi. Luettiin luku raamatusta, ja veisattiin virsi. Virren jälkeen otettiin keskustelun aiheeksi: "Kodin merkitys, ja suhteemme omaisiimme." Kasvavien poikien piirissä tavanomainen ujous katosi ihmeen pian. Pojat alkoivat keskustella vapaasti, ja tässä tilaisuudessa monelle selvisi oikein selväksi kodin merkitys. Pojat huomasivat nyt, kuinka usein he eivät olleet suhtautuneet oikein omaisiinsa.

Keskustelun loputtua luettiin luku raamatusta. Ensi kerran tunsivat Penttikin, että Jumalan sanan siemen

putosi hyvään maahan. Ensi kerran hän sai miettimisenaihetta, oliko hänen elämänsä vietetty oikein. Ensi kerran hän huomasi, että hän ei olisi ollut valmis lähtemään pois elämästä, sillä hänellä oli selvitettävää asioita ihmisten ja Jumalan kanssa. Raamatunluvun jälkeen laulettiin lauluja.

Lopuksi johtaja puhui aiheesta: "Maa, jossa seisot, on pyhää".

Kotimatalla Pentti muisti kertomuksen palavasta pensaasta ja hänestä tuntui, että takkatuli oli hänen elämänsä palava pensas. Hän tunsikin, että sen tuli olla pyhä tuli.

Nyt on Pentti jo keski-ikäinen mies. Hänellä on vaimo ja kolme poikaa, joista vanhin on jo partioliikkeen jäsen. Hänellä on jo partioliikkeen kokouksissa. Tuossa perheessä sytytetään takkatuli palamaan vain suurina juhlapäivinä. Sen ääressä keskustellaan Jumalan suuruudesta, ja ihmisten pienyydestä. Pentin raamatun ensilehdellä on tänäkin päivänä jällellä hänen ensimmäisestä takkatuli-illastaan palatessaan kirjoittamat lauseet: "Minun elämäni palava pensas on takkatuli. Sen loimussa olen nähnyt oman pienuuteni ja Jumalan suuruuden. Olen tuntenut, kuinka takkatuli yhdistää suurenkin joukon, kuinka se avaa itseensä sulkeutuneimmankin ihmisen ja kuinka sen ääressä puhutut sanat syöpyvät mieleen. Herra, anna monien ihmisten minun lisäksi löytää takkatulesta herättäjänsä."

—o—

Piirteitä Raahan nykyisestä partiotoiminnasta

Raahan partiolaiset alkavat kuluvana vuonna kunnostamaan itselleen kokoontumispaikkoja Rukoushuoneen pihalla sijaitsevaan aittarakennukseen. Vanhempainneuvostot ovat kokoontuneet ko. asian johdosta, ja kustannusarvio on laadittu. On enää ajan, lyhyen ajan, kysymys, milloin saamme tämän kolon valmiiksi. Uskomme, että onnistumme siinä oman talkootoiminnan ja partiotyön tukijoilta saamamme avun turvin. Jo etukäteen kiitämme lahjoittajiamme ja auttajiamme.

Allaolevassa kerromme hieman niistä tapoja, joilla on tarkoitus hankkia varoja kolon kunnostamiseksi:

Nyt on tarkoitus suorittaa se vuosia vireillä ollut suunnitelma ohjelmapartion lähettämisestä lähikaikkakunnille järjestämään partiojuhlaa ja tilaisuuksia. Tällä toimenpiteellä saadaan, paitsi toivottavasti varoja toimintaamme, myös yhä enemmän partiotyön tuntijoita ja kannattajia.

Toinen suunnitelma oleva toimintamuoto on pukkipalvelutoiminnan yhä suurempi laajentaminen. Edellisinä vuosina olleen pukkipalvelun lisäksi tulee myös Raahan Tyttöjen tonttupalvelu. So. Perheet

saavat tilata kotiinsa jouluaattona tontturyhmiä esittämään ohjelmansa perheen nuorimmille. Toivottavasti asia saa Raahelaisten kannatuksen.

Kolmas suuri suunnitelmamme on ohjelmapalvelun järjestäminen joulukuun ajaksi kaikille juhlien järjestäjille. Partiolaisilta saa säännöllisesti tilata pikkujouluihin joulupukkeja, tonttuja leikkimään, ja muutakin iloista ohjelmaa voivat partiolaiset pyydettyä pientä korvausta vastaan järjestää. Partiolaisten tiernapojat ovat myös juhlien järjestäjien tilattavissa.

Toivomme, että nämä uudet järjestelymme saavat yleisön kannatuksen, ja ehkäpä tulevina vuosina voimme yhä laajentaa toimintamme tätä puolta juuri Teidän toivomuksia vastaavaksi.

Erla

—o—

Te kuulitte: aateli velvoittaa! —
me uskomme oppia uutta
ja vannomme: nuoruus se velvoittaa,
sillä nuoruus on aateluutta.

Eino Leino

Raahen Tyttöjen toimintaa

Puhuttaessa Raahen partiolaisista, kiintyy heti huomio, paitsi Raahen Sissipoikiin, myös Raahen Tyttöihin, jotka ovat vuodesta 1917 lähtien kuten Sissipojatkin tehneet partiotyötä Raahessa. Kun pyysimme heiltä jotakin avustusta tähän lehteemme he lupasivat, mutta kuitenkin sitä ei kuulunut. Ehkäpä syy on heidän omassa tiedossaan. Partiotytöt ja -pojat toimivat Raahessa hyvin paljon käsikädessä, heillä on yhteistä toimintaa. Yhdessä he järjestävät suuria partiojuhlia, -katselmuksia ja muuta toimintaa. Myös seuraavan REIMARIN he julkaisevat yhdessä Sissipoikien kanssa vuonna 1957, Raahen partiotyön täyttässä 40-vuotta.

Viime kesänä olivat Raahen Tytöt mukana Pohjolan Partiotytöpiirin piirileirillä Ylivieskan Kekajärven rannalla. Vaikkakaan leirillä ei joka päivä paistanut aurinko, olivat tytöt iloisia, ja tässäkin eräs vartio paistaa nuotiolla makkaraa. Kaikki kuvassa olevat eivät ole Raahen Tyttöjä, mutta partiotyttöjä he ovat kaikki.

Jokaisessa pojassa on ainakin 5% hyvää

B—P

TUNNETKO MINUT?

Minähän olen Saanatunturin **OSKARI-PUKKI**, jota partiopojat joka vuosi auttavat osoitteiden etsinnässä järjestämällä

joulupukkipalvelun

Ensi joulunakin vastaa Oskari-pukki puhelimeen Raahen Seudussa ilmoitettavina aikoina. Ilmoituksen tunnet viereisestä kuvasta.

ILMOITTAJAT!

Kaunis kiitoksemme Teille, jotka olette auttaneet meitä tämän lippukuntalehtemme toimittamisessa. Me, jotka säilytämme tämän lehden rakkaana muistona, tulemme säilyttämään myös liikkeen nimen muistissamme partiotyön tukijana.

Raahen Sissipojat

Vanhat partioveljet!

Rohkenemme lähettää tämän lehden Teille huomautuksena siitä, että Raahessa partioidaan yhä edelleen. Kiitollisena panoksestanne Raahen partiotyölle tulemme aina säilyttämään teidät kaikki mielessämme ja muistimme lokeroissa. Ehkäpä tekin autatte seuraavaa REIMARIA, lähettämällä jotakin hauskaa omista partioajoistanne.

Kerran partiolainen — aina partiolainen!

Reimarin toimituskilpailu

Alkuvuodesta, jolloin aloimme toimittaa tätä "Reimaria", julistimme erityisen toimituskilpailun, mutta emme voineet toteuttaa sitä täydellisissä puitteissa, koska osanottajia ilmeni liian vähän. Ilmoittautuneiden kesken suoritimme arvonnän, jossa voitot (partioesineitä ja kirjallisuutta) lankesivat seuraaville:

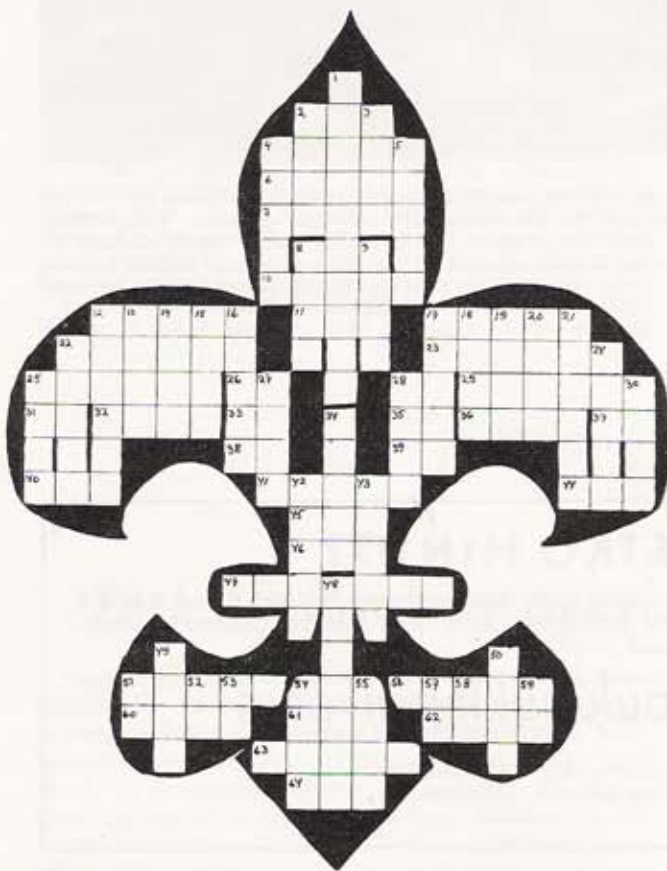
I. Matti Hakanen, Kiikka

II. Veijo Husu, Raahe

III. Liisa Norio, Raahe

Lohdutuspalkinnot: Pekka Salmi, Raahe, Einari Laine, Lahti ja Olli Heiskanen, Konnunsuo.

Toimitus kiittää osanottajia, jotka varmaankaan eivät ole pettyneet tällaisesta järjestelystä. Palkinnot lähetetään voittajille jouluksi. Onnittelumme!

Pystysuoraan:

1. tämän yrityksen takana, 2. voi olla joskus välttämätön, 3. Raamatun mies, 4. ylpeä, 5. pitää omastaan kiinni, 6. nykyisissä radioissa, 7. huudahdus, 12. partiolaisen velvollisuus, 13. ei kiinni, 14. Särkelä —, 15. espanjaa ja merkitsee "joensuut", 16. kemiasta tuttuja, 17. täytyy pelikin, 18. kuuluu teatterin töihin (on lyh.), 19. kolmen muodostama, 20. vähentää ja poikakin, 21. Raamatun mies, 22. sama kuin 7 vaakas., 24. runolajeja, 25. painomitta, 27. voi helpottaa joskus, 28. kirjoitetaan koulussakin, 30. töitä, 34. kapunki Pohjanlahden rannalla, 42. syötäviä, joskus

Älynsarka

Alla on tehtävien ratkaisijoille tarjottu kova pala, jonka on lehteämme varten laatinut Aarre Aunola. Vastaukset 15. 12. 54 mennessä os. Raahen Sissipojat, Palokunnankatu 31. Oikein ratkaisseitten kesken arvotaan partiovarusteita, jotka lähetetään jouluksi. Älä leikkaa lehteä, vaan jäljennä.

SELITYKSET RISTISANAAN

Vaakasuoraan:

2. kiveä ja muutakin, 4. kantoväline, 6. puissa, 7. partion tärkein "apuväline", 8. ehkä tuttu retkeilyastioista, 10. elokuvateatteri Helsingissä ja soittoyhteyden, 11. voi olla kiivaskin, 12. vartion tunnus, 17. poikia, 22. meitä kaikkia kiehtoo, 23. partiopoikien yhteenliittymä, 25. tavallaan partiolainen tämäkin, 26. ruotsin te, 28. joki Virossa, 29. teatterissakin, 31. joki Pohjois-Pohjanmaalla, 32. meistä pojistakin tulee joskus, 33. sotalaitoksessa, 35. sama kuin edellinen, 36. Rover —, 37. — Soto, 38. tätä kuuta, 39. kemiallinen merkki, 40. pistävä, 41. maidon "antaja", 44. antaa uutiset, 45. kirjailijamme, 46. pakinoitsija, 47. edessäsi, 51. vartioiden edeltäjiä, 54. mikä oli todistettava, 56. sodan jälkeen tuttuja, 60. kaunokaisemme, 61. entisajan kauppatavaraa, 62. hauskoja ja poikiakin, 63. Raahesta Helsinkiin pitkä —, 64. käsky raudan kuumana ollessa.

myrkyllisiäkin, 43. epämiellyttäviä, 48. urheilua, 49. satu, 50. suuruudet, 51. Suomen Armeija, 52. kilometri, 53. sama kuin 31 vaakas., 54. ei vesiä, 55. voi olla hyvä tai huono, 57. huudahdus, 58. suuri naapurimme (lyh.), 59. vastaa STT:tä.

Me nousemme kerran, me vartiot maan me vakaat — me vankat — me nuoret. Pikku puuteet me heitämme heikoille vaan, sillä kotkien koti on vuoret.

*Raahen
Ympäristön
Osuusmeijeri*

RAAHE

*Pohjalainen
Kirjakauppa Oy*

OULU
KIRKKOKATU 17

PARTIO- JA URHEILU-
KIRJALLISUUTTA

KARTTOJA JA RETKEILY-
OPPAITA

*Osuusliike
Raahenseutu r.l.*

RAAHE
PATTIJOKI
SALOINEN

VALION
BAARI

*Raahen Seudun
Osuuskassa*

RAAHE — PYHÄJOKI

Raahelaisina liikkeenharjoittajina lähetämme terveisemme kaikille tämän lehden lukijoille Baden-Powell'in partiojohtajille sinkoamalla lauseella: "Tartu poikaan ja tee hänestä mies"

VÄINÖ LINDH,
kioskimyymälä
luistinrataa vastapäätä

BIO HUVIMYLLY

**KANSALLIS-OSAKE-
PANKKI**
Raahe

**MUOTILIIKE
FANNI KAUPPILA**
Raahe, Kirkkokatu 41

AUTOTORIN AITTA

RAAHEN MUOTILIIKE
om. Elma Pitkänen

K. KULJU
Raahe — Lapaluoto

VARATTU

V. LATOMAA

**RAAHEN PYÖRÄ- JA
LASITUSLIKE**
Kauppakatu 34, puh. 18

**MUOTILIIKE
MAJ WESTMAN**
Raahe, Kauppakatu 34

**Oy THE LAPALUOTO
STEVEDORING**

**RAAHEN
PARTURI KAMPAAMO**

M. PEHKONEN,
kelloseppä
Raahe, Sovionkatu 19

E. J. KARI,
Rautakauppa

KUKKAKESKUS

VAATETUSKESKUS

T:mi P. & E. ROIHU
Paperi- ja urheilukauppa

HOTELLI SEURAHUONE

T:mi O. TOKOLA
Raahe — Saloinen

SHELL-HUOLTOASEMA
Raahe

**SEKATAVARAKAUPPA
VÄINÖ KETTUKANGAS**

O. SWANLJUNG Oy

A. HASSINEN,
Sekatavaraliike
Raahe, puh. 285

RAAHEN ASUSTE
Raahe, Kauppakatu 48

**RAAHEN
SÄÄSTÖPANKKI**

ASU-AULA
Kauppakatu 30

VAATTURI U. LAAKSO
Raahe, Reiponkatu 38

**RAAHEN KULMAN
TALOUSKAUPPA**

**RAAHEN
KIRJAKAUPPA Oy**
Apteekkitalossa

T:mi ARA
Radio- ja Sähköliike

K. K. KARVONEN Oy

**RAAHEN
OSUUSKAUPPA r.l.**

KORSU OY

**PARTURI KAMPAAMO
RITVA**

**AKTIEBOLAGET
TELEFON Oy**